

ZPRAVODAJ 10

Drunče | Annovice

Desítka!

Vážení občané obce Drunče,

když začal zpravodaj v roce 2014 vycházet, bylo jeho hlavním účelem informovat Vás o závěrech jednání zastupitelstva. Během těch dvou let se tisk rozrostl o další části jako je přepis kroniky, informace o

plánovaných událostech v obci, informace o zajímavých místech v okolí a čas od času i nějaká ta gratulace k výročí, narození nebo povedené hasičské či sportovní soutěži. Kolikrát toho bylo tolik, že muselo mít vydání zpravodaje k deseti stranám. I když jsou tedy Drunče nejmenší obcí Jihočeského kraje, myslet si, že je u nás nuda, může tak maximálně někdo z Dejvic.

Aby byl soupis zpráv z obce a informace o novinkách ještě bohatší, chtěli bychom Vás všechny poprosit, abyste si případné novinky a informace rozhodně nenechávali pro sebe, ale pěkně "zatepla" je sdělovali buď panu starostovi nebo p. Petříkovi, kteří zajistí jejich vložení do některého z dalších čísel.

Znovu bychom pak chtěli vyzvat k poskytnutí jakýchkoli historických fotografií, které by byly použity pro vydání čísla k oslavám 750 let od první zmínky o obci Drunče.

I v tomto čísle a dalších tedy pojďme sdílet dobré zprávy a dobrou náladu!

Vaši zastupitelé.

Události z obce

Miminka

V minulém zpravodaji jsme informovali o svatbách, které se v létě odehrály. Nyní (řádných devět měsíců po obřadech...) už můžeme vřele blahopřát oběma párům k narození potomků.

Martině a Martinovi Skůpovým se narodil dne 13.9. v 13:17 hodin syn Josef!

Petrovi a Lence Votavovým se narodil dne 14.9. v 8:36 hodin syn Eliáš!

Váhy a míry obou novorozenců byly úctyhodné (Josef 2,5 kg a 49 cm a Eliáš 4,3 kg a 50 cm) a oslavy by vydaly na jedno samostatné vydání zpravodaje.

GRATULUJEME A MALÝM KLUKŮM PŘEJEME ŠŤASTNÉ DĚTSTVÍ!

SDH Drunče

Jako již tradičně můžeme informovat o velmi dobrém roce pro SDH Drunče. Hasiči obec vzorně reprezentují a pohybují se nyní, před závěrem sezóny, na předních příčkách soutěží. A nevybrali si pro jistotu jenom jednu, ale hned tři. SDH tak běhají v Pelhřimovské lize požárního útoku PLPÚ, Tábořské lize TL a v takzvaných soutěžích TFA.

TFA je zkratka slov Toughest Firefighter Alive - tedy "Nejtvrdší hasič přežije" a je názvem nejtěžších hasičských soutěží, které svými podmínkami simulují práci hasiče při zásahu. Hasič je ustrojen do kompletního zásahového obleku včetně obuvi, rukavic a přilby. V tom všem pak musí přeskokovat hořící překážky, lézt do výšky, tahat hadice po různých kladinách a zvládnout vše v co nejkratším čase a nejlépe se přitom ještě usmívat.

V mezitímní pořadí je SHD Drunče na druhém místě v PLPÚ, na 15 místě v TL 15. a v soutěži TFA je Michal Drs dokonce na celkově prvním místě. Nejlepší časy jsou 17.82 na tři B - hadice a 15.57 na dvě B - hadice.

Daří se!!! O celkových výsledcích budeme informovat v dalším zpravodaji.

Noví občané

Zastupitelstvo tímto do obce vítá nové občany Kateřinu Drsovou a Romana Novotného.

Jsme rádi, že na sebe vzali strastiplnou, ale rozhodně veselou a chvályhodnou cestu rekonstrukce starší chalupy a usídlili se v nemovitosti, které se říká "U Hodinkových", číslo popisné 24.

Přejeme jim, aby se jim u nás líbilo! Pro inspiraci jim uveřejňujeme motivační fotografii, jak by zhruba mohla chalupa po rekonstrukci vypadat.

Půlstoletí s Járrou Cimrmanem

Možná jste zaznamenali, že tento rok Žižkovské divadlo oslavuje 50. let od uvedení první hry českého génia, filozofa, divadelníka, sportovce, učitele, zápasníka i hudebníka Járy Cimrmana.

Hodně z Vás určitě ví i to, že na trase Jindřichohradecké úzkokolejky je zastávka s názvem "Kaproun." Na této zastávce byl kdysi údajně vyhozen z projíždějícího vlaku právě Jára Cimrman. Na počest události má dodnes na zastávce pomníček, označující místo jeho dopadu.

Málokdo však ví, že tento

český velikán strávil kolem roku 1900 pár dní i v Annovicích na své cestě do Lince a významně zde zasáhl do života obyvatel naší malé osady.

Cimrman, věren svému aktivnímu životní stylu, totiž naučil místní obyvatele cvičit s činkami. Ukázal jim, jak zhotovit z nádob, trubek a betonové směsi různě těžká závaží a pomohl sestavit dřevěné posilovací lavice. Poradil, jak nejlépe zvětšovat objem svalů různými cviky a počtem jejich opakování. Místní muže pak kulturistikou nadchnul natolik, že ještě několik týdnů po jeho odjezdu cvičili dnem i nocí, přestali se téměř věnovat polnostem, pojídali pouze jídla bohatá na proteiny, neustále se navzájem štengrovali a hecovali a ukazovali si svaly. Během dlouhých cvičení pak na otázky, zda chtějí přidávat na činky další závaží, na celou osadu křičivali: "ANO - VÍCE!"

Zastupitelstvo rozhodlo oslavit toto významné výročí otevřením posilovny v kulturním domě (viz. níže).

Zastupitelstvo 2.9.2016

1. **Chyba v kronice** - První bod, který zastupitelstvo řešilo, bylo zjištění, že v kronice publikované v minulém čísle se objevila chyba. Václav Kopřiva se narodil již v roce 1948 a tedy není možné, aby se jeho otec se vrátil z nasazení až v roce 1949, jak bylo v kronice uvedeno. Je nutné si uvědomit, že jde o doslovný přepis ručně psaných sešitů, které jsme získali, a v jejich publikaci nedochází k žádným úpravám. Jde tedy o chybu v původním textu kroniky, za kterou se nicméně i tak omlouváme.

2. **Bývalí občané obce Dvořákov** se sice už více než před rokem odstěhovali, nicméně nedošlo k odhlášení jejich trvalého pobytu. Obec tak musí na žádost majitele domu zahájit správní řízení o zrušení jejich trvalého pobytu.

3. Zastupitelstvo schválilo smlouvu o zřízení věcného břemene s firmou **EON**. Týká se položené elektřiny přes obecní pozemek u chalup č.p. 18, 6, 25 a 14.

4. **Obecní a státní cesty** - letošní nárazové srážky nás všechny přesvědčily o tom, že nebylo dobré rozhodnutí rozorát všechny cesty a sjednotit okolní pole do jedolitých lánů. Stává se totiž, že voda, která najednou z nebe spadne, steče z polí a společně s bahnem zaplaví zahrady, silnice, příkopy a rybníky. Zastupitelstvo tedy rozhodlo o tom, že v dlouhodobém horizontu obnoví některé další obecní nebo státní cesty v okolních polích, tak aby byla voda lépe zadržena a cesty posloužily; na jízdy do lesa nebo na procházky. Obec bude o tomto jednat s Pozemkovým fondem ČR a Agrou Deštná.

5. **Sekačka** - zastupitelstvo schválilo nákup zahradního traktoru XT 220 HD z Mountfieldu. Nyní probíhají zajímavé slevy a je tak možno získat stroj za výhodných podmínek za cca 75 tisíc Kč se slevou 50%. Stroj bude používán k údržbě obecních pozemků.

6. **Posilovna - fitness centrum** - obec uvolnila místnost za prodejnu. Byla zde provedena menší rekonstrukce a příprava na malou posilovnu. Obci budou zdarma zapůjčeny stroje - běhátko, rotoped a cross trenážér, které budou do místnosti instalovány. Už během zimní sezóny 2016/17 tak bude posilovna k dispozici obyvatelům obce a případně i návštěvníkům. Vstup bude přes kiosek SDH Drunče a půjčování klíčů budou mít na starost naši dobrovolní hasiči.

6. **Prodejna** - Obec intenzivně jedná o možnostech znovuotevření prodejny v obci. Doufáme, že pro Vás budeme mít brzy dobré zprávy. Toulavé řeznictví Liška bude jezdit dál.

Oslavy 750 let obce

Oslavy se uskuteční o víkendu 12.5. - 14.5.2017 s tím, že budou mít následující základní program:

- pátek 12.5. setkání rodáků obce,
- sobota 13.5. dětský den s atrakcemi a večerní zábavou,
- sobota nebo neděle soutěž hasičů TFA.

Během oslav bude do kulturního domu instalována listina, na které je obec právě prvně zmíněna, a kterou se podařilo získat z archivu v Drážďanech.

Volby 7. - 8. října 2016

Starosta obce Drunče v souladu s ust. § 15 zák.č. 247/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, oznamuje:

1. Volby do krajských zastupitelstev

- dne 7.října 2016 (pátek) od 14.00 do 22.00 hod.
- dne 8.října 2016 (sobota) od 08.00 do 14.00 hod.

2. Místem konání voleb ve volebním okrsku č. 1 je volební místnost na adrese: Drunče 41.

Přijďte!

Kronika obce

PÁTÁ část kroniky obce.

Další stavební akce - prováděné MNV Drunče.

Telefon

S rozvojem stavby „Kulturního domu“ a i s rozšířenou politickou aktivitou vyvstala potřeba telefonu.

A tak již 10.11.1947 se začaly rozesílat žádosti o zřízení telefonu a o další finanční podporu na tuto akci, kterou nám zase zařizoval p. poslanec Vítovec.

Asi musela býti žádost o zřízení telefonu vyřízena rychle a kladně, protože již 29.11.1947 se měl: "Telegrafnímu úřadu v Táboře předložit rozpočet na tuto stavbu telefonu."

A tak již na jaře někdy v květnu r. 1948 byl telefon na světě.

Zase byla na tuto stavbu zřízena pracovní povinnost, tentokrát menší. Bylo to vykopání jam pro sloupy. Každý měl za povinnost vykopat dvě jámy pro tyto sloupy v potřebné šířce a hloubce. Zemědělci, co vlastnili lesy, dostali za povinnost dodat dřevo na tyto sloupy. Já jsem měl tenkrát za povinnost dodat 4 dřeva. Dřevo muselo být rovné, o potřebné délce a šířce v prostředku. Dále muselo býti oloupané a dopravené na náves. Vlastníci koní pak toto dřevo odvezli do Soběslavi, kde jim dřevo vyměnili za potřebné, impregnované sloupy. Tyto sloupy ještě slouží svému účelu a stojí dodnes.

Také ve zřízení telefonu jsme tehdy byli mezi prvními, do té doby měl telefon jen Mnich a Deštná.

Oprava cest

9.2.1948 byla podána žádost k ONV v Kamenici n/L. o zařazení do akce 2 M - na úpravu veřejných cest v hodnotě 100.000 Kč. Také tato akce nám byla povolena, protože si pamatuji, že již na jaře se tyto cesty opravovaly, konkrétně cesta k Rosičce byla dosti rozšířena. Na tyto opravy bylo vyčerpáno asi 79.221 Kč - podle všech dokladů, které byly zaslány pro vystavení „Dlužního úpisu“ k výplatě této výpůjčky.

Místní rozhlas

V r. 1949 byl asi též zřízen místní rozhlas. Na podrobnosti o této stavbě si nepamatuji než že byl dán do provozu někdy na jaře. A v Okresním archivu jsem v knize „Odeslané pošty“ našel zápis, že 9.2.1949 bylo nahlášeno firmě „Nekuda“ Soběslav - Prohlášení o směrových reproduktorech. Podle toho usuzuji, že to bylo v tomto roce, neboť zmíněná firma tento „Místní rozhlas“ v Drunči zaváděla. A opět v tomto případě jsme byli v okolí mezi prvními.

Družstevní prádelna

Také v r. 1949 se začala rozšiřovat stavba družstevních prádelen. I v Drunči se z počátku začal o to projevovat zájem, napřed ale jen mezi funkcionáři MNV. Proto také již 14. ledna 1949 byla odeslána k ONV do Kamenice n/L. o zaslání dotazníků „O zřízení družstevní prádelny“. Potom však nálada pro postavení této prádelny ochabla. Bylo to hlavně z toho důvodu, že několik domácností už vlastní pračku mělo, někdo jen ruční „zvonovou“, anebo také už vířivou - ale jen amatérsky vyrobenou. Některé ženy pak snad je z nějakého osobního studu - říkaly, že si

prádlo vyperou nejraději doma. A tak protože zájem mezi ženami o toto upadl, tak z toho sešlo.

Družstevní prádelna byla však přesto v Drunči postavena, ale až za rok, někdy v květnu - červnu r. 1950. Byla postavena ve dvoře čp. 13 - v bývalých obytných světnicích pro čeládku. Ale to už ji stavělo: Procházkovo JZD.

Zájem o praní v této „Družstevní prádelně“ byl malý, přestože by se ženám tento způsob praní zamlouval. Ale bylo to proto, že tuto prádelnu vybudovalo již nově založené JZD - s nímž nikdo nechtěl nic mít, a také hlavně osobnost jeho předsedy Františka Procházky. Přestože se v tomto případě zachoval opravdu čestně, ženy přesvědčoval o přednostech této prádelny, poplatek za praní vybíral jen minimální, rozšíření této služby nedocílil. Po zániku Procházkova JZD tam přestával i ten malý počet žen prát, až snad zbyla jen hospodyně z čp. 15. Při adaptaci této budovy na kravín v r. 1957, pak toto bylo rozebráno a zrušeno.

Strojní zemědělské družstvo

Již ke konci r. 1947 v době kdy začínaly vznikat první „Strojní zemědělská družstva“ se projevil o toto u nás zájem. Později bylo usneseno také u nás toto družstvo dobrovolně založit. A tak již 15.1.1948 bylo zasláno hlášení na ONV v Kamenici o potřebě traktoru na jarní práce. Potom v krátkém čase bylo založeno i u nás toto „Strojní zemědělské družstvo“ a Skůpa Jan byl poslán do kursu pro traktoristy, který byl snad 3-4 týdenní - snad ve Vrbičanech - nebo podobně. A již v jarních pracích v r. 1948 s novým traktorem Škoda 30 pracoval v polích všem zemědělcům, kteří o to měli zájem. Těžko už bych si to pamatoval, ale našel jsem to v zápiscích o příjmech a vydáních, které jsem si vedl po dobu soukromého hospodaření.

A tam jsem našel, že již 8.3.1948 jsem složil na založení Strojního družstva 460 Kčs podílů a již 16.4.1948 jsem zaplatil za práci provedenou traktorem 133 Kč.

Jak je z tohoto vidno, uskutečňovalo se tenkrát vše velice rychle.

Pro tento traktor Jak Skůpa si do Plzně osobně dojel - mám dojem, že s jeho strýcem a na zpáteční cestě hned zajeli do Vodňan pro již také objednaný traktorový vlek ještě od firmy „Buchtele“ Vodňany a bylo to 5ti tuna podjížděcí.

Toto byl začátek strojového parku „Strojního družstva“. Hned na jaře byla zřízena na tento traktor garáž v bývalé obecní kovárně - dnes už zbouraná.

Někdy v červnu t.r. přibyl k němu ještě druhý traktorista Jaroslav Kotalík, který uměl s traktorem jezdit ještě ze soukroma.

Ale vrátím se ještě k založení tohoto „Strojního družstva“. Toto vzniklo z bývalého „Spolku pro rozvod elektrické energie“, jehož kapitál - snad asi 25.000 Kčs také převzalo. Tento spolek od zavedení „elektriky“ žádnou činnost nevykazoval. Nebylo také třeba, neboť svou úlohu měl už

dávno společnou. Po skončení elektrizace zbyl nějaký kapitál, byl to snad zbytek té subvence vpředu jmenované. Na 25.000 Kčs to rozrostli s připisovanými úroky. Po všechna ta léta zůstával předsedou tohoto Spolku můj bratranec Stanislav Skůpa. Toto byl základní kapitál pro nově založené Strojní družstvo. K tomu přibýly složené členské podíly jak už jsem nahoře podotkl v mém případě 460 Kčs. Další potřebné sumy se kryly výpůjčkami na dluhopisy, které jsme my členové museli podepsat a za které jsme ručili svým majetkem.

Strojní družstvo se pak velmi dobře rozjelo, protože traktor a potřebné závěsné nářadí (dokoupil se ještě trojradliční pluh – pětiradliční vložka – kultivátor a diskové brány), protože jej obsluhovali 2 velmi dobří traktoristé (střídali se podle potřeby) a vykonalo za dobu svého trvání 1 $\frac{3}{4}$ roku velmi mnoho práce, zvláště pro malé zemědělce, kterým hlavně vyvážením hnoje a orbou na vzdálených polích ušetřily jejich kravský potah.

Nejezdily jenom v Drunči, ale i v jiných okolních vesnicích kde tenkrát ještě žádný traktor neměli. Bylo to hlavně ve Březině, kde vyvezlo malým zemědělcům mnoho hnoje, což by ještě dnes mohli potvrdit mnozí tehdejší pamětníci.

Přitom jezdili poměrně levně a přeci bylo toto Strojní družstvo rentabilní, a začalo splácet počáteční dluh.

Došlo to tak daleko, že se to doneslo až ke sluchu tehdejšího ředitele STS v Kamenici n/L. Nováka. Nechtěl tomu věřit, a tak jednou požádal, zda by se zde nemohla svolat schůze všech zemědělců, a že by na ní rád přijel.

Bylo to někdy ke konci květnu r. 1949. Schůze byla svolána do hostince u Marýšků. Ředitel STS si skutečně dostavil, a přede všemi účastníky se tehdejšího vedení: předsedy Josefa Šimečka – jednatele Františka Kouby a pokladníka Františka Veselého – vyptal všechno co ho zajímalo i organizaci – zač se jezdí, atd. Když se dozvěděl vše co potřeboval a přesvědčil se, že i ostatní účastníci této besedy (bylo to v neděli odpoledne – krásný den) s tímto souhlasí tak nakonec obdivně prohlásil: Kluci, jestli to půjde takhle dál, tak my vám nebudeme moci konkurovat, vy nás strhnete“. Jenže jeho slova se nevyplnila, neboť činnost tohoto Strojního družstva skončila někdy 1.12.1949 založením JZD v Drunčích Františkem Procházkou okolo 20.11.1949.

Konec roku 1949

Bývalé „Strojní družstvo“ mělo velké plány na rozšíření své činnosti ještě do léta v r. 1949. Uvažovalo se o zakoupení hřbových bran za traktor, secího stroje rovněž za traktor – trieru na čištění obilí a velké výkonné mlátičky. K tomu na tyto stroje se chtělo postavit nějaké velké, ale lehké, laciné skladiště.

Jenomže v létě r. 1949 na základě zákona se začala tvořit první „Jednotná zemědělská družstva“. Byla utvořena už i v nejbližším okolí – Bořetín – a tuším že i Mnich.

A tu se začalo tušit i u nás, že přijde asi doba, že to přijde i k nám. Přesto se každý utěšoval v koutku duše, že se snad zakládání JZD zastaví, že se to neosvědčí, že budou lidi proti - že se nebudou chtít vzdát svých hospodářství - a ještě spousta jiných nadějí. František Procházka, který se o toto velice zajímal začal přesvědčovat kdekoho, že by se u nás také JZD mělo založit, třeba jen „na oko“, - že když se JZD nezaloží, že nám vezmou všechny stroje. Nikdo se však přesvědčil nedal, ani tomu žádný nevěřil, že by to tak daleko mohlo dojít. Každý si myslel, že když jsme si ty stroje sami zaplatili, a ještě máme na ten dluh, že se nikdo neodváží tyto stroje nám vzít.

A tu se roznesla zpráva, že František Procházka založil JZD v Drunčích. Dnes už si nepamatuji, jak se to stalo zda na schůzi, nebo nějakým jiným způsobem. Také se přesně nevědělo nic o tom kolik toto JZD má členů.

Rozneslo se však mezi lidem, že podle výše jmenovaného zákona musí každý kdo nechce být členem nového JZD - musí do 14 dnů podal písemnou odhlášku z JZD - přesto že žádný tuto přihlášku nepodepisoval. Podle tohoto zákona bylo, že tam kde nové JZD vzniklo automaticky všechny spolky, které ve vesnici existovaly s tímto JZD splynuly a jejich členové se tak stávaly členy JZD.

A tak se začínaly posílat „rekomando“ písemné odhlášky. Asi po těch 14 dnech se pak rozneslo kdo se stal členem nového JZD. Byli to snad:

č.p. 26	František Procházka	předseda
č.p. 26	Františka Procházková	jeho manželka
č.p. 26	Jaroslav Paclík	jejich čeledín svobodný
č.p. 10	Jaroslav Krapítek	traktorista STS - svobodný
č.p. 31	Karel Petrů	chalupník
č.p. 31 snad	Aloisie Petrů	jeho manželka
č.p. 31	Marie Petrů	jejich dcera
č.p. 39	Karel Kopřiva	chalupník
č.p. 39 snad	Marie Šimečková	jeho dcera
č.p. 25 snad	Jan Kubů	chalupník
č.p. 25 ?	Anežka Kubů	jeho manželka

U těch co je poznámka snad nebo ? se přesně nic neví, oni se tenkrát se svým smýšlením moc nechlubili. František Procházka později, když celá vesnice byla v JZD, a on sám mimo, vymlouval tehdejší tento svůj počín tím, že chtěl pro vesnici zachránit traktor a stoje. Ve skutečnosti však chtěl asi zachránit svůj vlastní traktor, i když to byl už zastaralý typ. Ale ať už to bylo jakkoliv JZD zde bylo. Okresní a straničtí pracovníci se snažili tyto jejich členskou „základnu“ rozšířit a nás přesvědčit ke vstupu do JZD. Nechci tady popisovat dobu přesvědčování, to už je jiná kapitola. Každopádně během existence tohoto JZD nepřistoupil nikdo, JZD zůstalo „otrubovým družstvem“ a ostudou okresu, takže bylo nakonec zlikvidováno - jeho předsedovi byl dokázán nějaký trestní čin a nakonec odsouzen k nějakému trestu. Okolo tohoto JZD bylo spousta nejasností a žádný o tom nechtěl ani mluvit. Faktem zůstalo, že v likvidaci koupilo naše bývalé stroje JZD Bořetín - a stržené peníze za tyto stroje si členové bývalého JZD Drunče po zaplacení dluhů - mezi sebou rozdělili. Každý snad dostal asi 680 Kčs.

Od této doby už jen „telegraficky“

Utvořením tohoto JZD v listopadu 1949 skončila éra „budovatelského nadšení“. Nikdy už se nepodařilo v tak úžasné krátké době toho tolik udělat. Žádný také od té doby nehnul zadarmo „ani prstem“.

Procházkovo JZD za dobu své činnosti zřídilo v r. 1950 zmíněnou prádelnu. On sám si z bývalé cihlářské pece postavil „soukromou“ drůbežárnu. Jakým způsobem to nevěděli asi ani jeho členové, zprvu prý to měla být družstevní drůbežárna. Z počátku sem tam někomu udělali něco na poli, ale nakonec všichni lidé si „brali“ STS a tak i tato činnost skončila.

Vesnice se od té doby začala rozdvajovat což vyvrcholilo v květnu v roce 1954 při volbách do MNV. Členové starého MNV, kteří v tomto pracovali s malými obměnami od r. 1945 již dále nechtěli znovu kandidovat z důvodů o nichž raději pomlčím. A volby skončily pro Drunče celookresní ostudou. Opakované volby už proběhly „manifestačně“.

Další prohloubení rozporů vzniklo na jaře r. 1956. Tehdy vzniklo druhé JZD t.zv. Vaňkovo. Přestože toto už mělo asi 13 členských rodin, a přes polovinu zemědělské půdy v obci, toto JZD se zase nerozjelo. Nás ostatní v počtu asi 20 ke vstupu do JZD „nepřesvědčili“ - i přesto, že byla papírově provedena HTÚP, a měli již i připraven CVP, s hospodařením nezačali.

Teprve 18. srpna 1956 bylo utvořeno celooobecní JZD. Mimo zmíněného Františka Procházky nevstoupila do JZD ještě Helena Srnčova. Mezi těmito dvěma JZD Vojtěch Marýška č.p. 17 a Josef Čamra č.p. 11 nabídli svůj majetek bezplatně státu. Vojtěch Marýška se mezitím z Drunče odstěhoval, a Josef Čamra přestože na jaře byl členem Vaňkového JZD - 18. srpna už přijat za člena nebyl - na základě jeho pozdějšího rozhodnutí - to je nabídky majetku státu.

Ani teď se vesnice nesjednotila tak jak tomu bývalo dříve. Já byl tenkrát zvolen předsedou JZD a ani tato volba nebyla jednotná asi 6-8 hlasovalo proti. Po volbě jsem se pracovního ONV zemědělského oddělení, který byl v čele skupiny která měla Drunče přidělenou zeptal proč už na jaře toto JZD nerozjeli, a on mě na to odpověděl: že tehdejší členové nepostupovali zárukou dobrého hospodaření. Ve skutečnosti se asi zase báli nové ostudy.

Já jsem pak funkci předsedy JZD asi 25. ledna složil, bylo to v době kdy naše JZD najelo na III. typ, a začalo skutečně už hospodařit. Novým předsedou JZD se stal po předlouhém přesvědčování a pod podmínkou že mu budu dělat agronoma, Josef Šimeček. Dál to nechci rozvádět protože sepsat toto všechno by dalo celou knihu. Jen bych chtěl ještě napsat jak já ukončil svou „dráhu“ ve funkcích jak JZD tak MNV.

Bylo to někdy v r. 1962 nebo 1963. Tehdy v neděli „o Porankuli“ zde padaly kroupy a dost zde potlouklo. Tehdejší předseda JZD Josef Skůpa po výstupu s Pojišťovnou se nervově zhroutil. Po této neděli začalo mokré počasí, které trvalo po dobu celých žní. Tehdy se ještě řádkovalo obilí a toto nařádkované obilí začínalo vzrůstat. Protože Josef Skůpa byl zároveň také agronomem, zůstal na organizaci celého JZD jen skupinář Jan Kubů a ten na to absolutně nestačil. Proto se členové představenstva rozhodli, že bude utvořena 3 člená skupina která po dobu nemoci Josefa Skůpy JZD povede. Hrozilo totiž, tím že Jan Kubů na vše nestačí a mokřím rokem nebezpečí velkých ztrát obilí. Již asi 3 dny co Josef Skůpa byl nemocen znamenaly ztrátu předstihu který do této doby JZD mělo.

V této skupině byli: Josef Šimeček a Josef Jirsa jako členové představenstva, a já jako předseda zemědělské komise MNV. Jenže druzí dva členové této skupiny byli zároveň krmiváři, a tak na organizaci neměli čas. Tento rok a zvláště žně byly velice mokré a tak se všude sklízelo se ztrátami. Což s tímto jsem si uměl ještě dobře poradil. Organizační schopnosti jsem měl (nechci se chlubit) a tak jsem nasadil na sklizeň všechny prostředky (kombajn i vazače) takže jsme sklízeli téměř bez ztrát.

Stala se však jiná nemilá věc. V tu samou dobu zemřela totiž stará Lencovka která dosud hospodařila soukromě. V chalupě bydlela sama, a měla 2 krávy, 1 prase a nějaké slepice. Protože pozůstalí si rozebrali jen slepice a prase, zůstala sklizeň a krmení krav na krku MNV. Protože Josef Skůpa byl v ten čas též předsedou MNV musel jsem jej zaskakovat i v této funkci. Proto jsem nechal svolat společnou schůzi MNV a JZD aby se rozhodlo o tom co v tomto případě dělat. Došlo se k tomu že se měl tento případ řešit takovým způsobem, kdy byla podle stanov potřeba účast nadpoloviční většiny členstva myslím, že v tomto případě 60 %.

A v tento čas již byla vážně narušena docházka členstva na tyto schůze. Také tehdy se účastníci těžko scházeli vždyť to bylo také ve žních. A tak jsem podotkl, že by bylo třeba na toto uplatnit zase „výchovní prostředek“ jaký už dříve v několika případech uplatnil bývalý předseda

František Votava, a to bylo vložení 1 PJ za neúčast na schůzi. Potřebný počet účastníků se pak sešel, případ byl právně projednán a tím to skončilo.

Dodělání „Kulturního domu“

Skončil jsem tím, jak byla dostavba „Kulturního domu“ dána do klidu. To bylo koncem r. 1949.

Od té doby se s ním nic nedělo. Teprve nový MNV po volbách v r. 1954 aby se asi nemuselo o něj starat – dal jej k dispozici státu. Bylo pak snad rozhodnuto, že zde bude zřízena nějaká škola pro méně schopné děti. Už byl i určen ředitel – měl to být řídící učitel dosud působící v Bořetíně.

A tak co jedni za velkých obětí vybudovali, druhí svou neschopností pozbyli. Ale i za zřízení této školy nakonec sešlo.

A tak když jsme v r. 1956 „vstupovali“ do JZD kladli jsme si také 5 podmínek. Tehdejší zástupci ONV byli v Drunči tito: již zmíněný s. Václav Beneš pracovník zemědělského odboru ONV – s. Pokorný – Okresní plnomocník – a s. Chlupáč předseda ONV. Tedy složení na nejvyšší úrovni. A ty by nám tehdy slíbili modré z nebe jen aby jsme „podepsali“. A tak na těch našich 5 podmínek klidně přistoupili.

Jednou z těch pěti podmínek byla i ta, aby bylo zrušeno předání nedostavěného „Kulturního domu“ do rukou státu, nám byl vrácen a s finanční podporou aby bylo nám umožněno jeho dodělání. Podotýkám ještě že do vedení JZD jsme se dostali zase všichni ti, kteří jsme v r. 1954 pro tehdejší politickou situaci museli se funkce vzdát. Toto nám bylo přislíbeno a musím s díky konstatovat, že předseda ONV s. Jaroslav Chlupáč v této podmínce slib plnil na 100 %.

Nejen že zařídil jeho vrácení, ale byl ochoten poskytnout jakoukoliv finanční částku kterou budem potřebovat. A tak utvořená stavební skupina pracovala ve vnitřku po celou zimu asi do 15. dubna příštího roku, kdy přešla na důležitější úkol, a to byla adaptace kravína. Stačila však mimo jiné upravit 2 místnosti na kanceláře – 1 pro JZD a 1 pro MNV. Dále pak pro zaneprázdnění stavební skupiny JZD nebylo na dokončení stavby pokračováno. Bylo to také tím, že dřívější 2 nejschopnější zedníci se z naší vsi odstěhovali.

A tak byl kulturní dům ještě asi na 3x dostavován.